

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1353/2016
24.01.2018. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... кога заступа Никола Пецовски, адвокат из ..., против тужене Општине Апатин, коју заступа Јавни правобранилац општине, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3470/15 од 03.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2018. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3470/15 од 03.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1085/13 од 15.09.2015. године делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде за измаклу добит за 2009, 2010 и 2011 годину исплати износ од 698.814,83 динара са припадајућом законском затезном каматом рачунајући од 15.09.2015. године па до исплате. Одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа са каматом до тражених 874.783,29 динара са каматом од 25.05.2015. године као неоснован. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 179.804,57 динара са каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3470/15 од 03.02.2016. године жалба тужиоца је одбијена, жалба тужене усвојена, првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу преиначена тако што је одбијен тужбени захтев за накнаду штете за имаклу добит за 2009. 2010 и 2011. годину у износу од 698.814,83 динара са каматом и обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати 80.250,00 динара. Истом пресудом првостепена одлука је потврђена у побијаном одбијајућем делу. Одређено је да свака страна сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због погрешне примене материјалног права, као посебну, на основу члана 404. Закона о паричном поступку.

По оцени Врховног суда поднета ревизија је дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о паричном поступку („Сл. гласник РС“, 72/11...55/14) услед чега нису ни испитивани законски услови за примену правила о посебној ревизији из члана 404. истог закона. Поступајући на основу члана 408. Закона о паричном поступку оцењено је да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба паричног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о паричном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоцу је проузрокована материјална штета нападом паса луталица на овце, које је тужилац држао изван Апатина у објекту, који је свакодневно обилазио. Правноснажном међупресудом у парници Општинског суда у Апатину П 152/06 од 15.11.2006. године утврђена је одговорност тужене за накнаду штете а пресудом од 06.11.2008. године тужбени захтев је делимично усвојен и обавезана Општина Апатин да тужиоцу исплати износ од 116.832,00 динара на име обичне штете и 230.400,00 динара на име измакле користи, обрачунате за 2007. и 2008. годину. Тужилац је 15.05.2012. године поднео захтев туженоме за исплату накнаде штете на име измакле користи за још три године и то за 2009, 2010 и 2011 годину у износу динарске противвредности 14.686 еура јер је исплаћен за измаклу добит за две године, а век јагњења оваца је пет година. На захтев тужиоца није одговорено, а тужба у овој парници је поднета 23.07.2013. године.

Првостепеном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев, одбијањем приговора застарелости потраживања, оценом да је подношењем тужбе у парници П 152/06 прекинут рок застарелости, да је поново почео да тече правноснажним окончањем те парнице и да рок застарелости од пет година није истекао до подношења тужбе.

Правилно је побијаном одлуком одлучено усвајањем приговора застарелости потраживања, преиначењем првостепене одлуке у усвајајућем делу тужбеног захтева и одбијањем потраживања у том делу.

Пресуда у претходно вођеној парници П 152/06 о захтеву тужиоца за накнаду обичне штете и измакле користи из ранијег периода је постала правноснажна дана 09.12.2008. године. Овом парницом прекинут је рок застарелости потраживања. Према члану 392. став 3. Закона о облигационим односима када је прекид застаревања настао подизањем тужбе или позивањем у заштиту, или истицањем пребијања потраживања у спору, односно пријављивањем потраживања у неком другом поступку, застаревање почиње тећи изнова од дана када је спор окончан или свршен на неки други начин. Нову тужбу за накнаду материјалне штете у виду измакле користи дана 23.07.2013. године тужилац је поднео по истеку рока од три године од дана правноснажности претходне одлуке 09.12.2008. године, услед чега је правилно побијаном одлуком примењено материјално право и то одредбе члана 376. став 1. Закона о

облигационим односима оценом основаности приговора застарелости потраживања.

Ревизијом се неосновано оспорава побијана одлука упућивањем на примену члана 376. став 2. Закона о облигационим односима који прописује продужени објективни рок застарелости потраживања накнаде штете од пет година од настанка штете. Тужилац је већ водио и успео у парници за накнаду штете поред осталог и у виду измакле користи из истог штетног догађаја 2006. године и имао је сазнање за штету и лице које је штету учинило. Податак добијен од новоангажованог пуномоћника за дужи век јагњења, за које је друго оштећено лице у другој парници остварило накнаду не представља релевантну чињеницу за опредељење сазнања тужиоца за проузроковану штету и учиниоца у конкретном случају.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић